

สาระสำคัญ ข่าวกการประชุมคณะรัฐมนตรี ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๕. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจสอบพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) เสนอ และให้ส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปได้

ทั้งนี้ ยธ. เสนอว่าได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ พ.ศ. ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว และยืนยันให้ดำเนินการต่อไป ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งฉบับ เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดความผิดทางอาญาที่เกิดจากการใช้เช็ค ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และข้อ ๑๑ ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ทั้งนี้ ได้ดำเนินการตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว โดยมีการรับฟังความคิดเห็นก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี และในขั้นการตรวจสอบพิจารณาของ สคก. ได้มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) ระหว่างวันที่ ๒ - ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ (รวม ๑๕ วัน) และได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายตามแนวทางมติคณะรัฐมนตรี (๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒) เรื่อง การดำเนินการเพื่อบรรเทาและขับเคลื่อนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ พร้อมทั้งได้เผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็นพร้อมการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายผ่านทางเว็บไซต์เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบแล้ว

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔

๒. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๓. กำหนดมาตรการเพื่อบรรเทาภาระหนี้ที่เจ้าหนี้ได้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีอาญาแล้ว และในกระบวนการพิจารณาของศาล เจ้าหนี้และลูกหนี้ได้ตกลงให้มีการผ่อนชำระเงินตามข้อตกลงที่ปรากฏในรายงานกระบวนการพิจารณา โดยให้ถือว่าข้อตกลงดังกล่าวเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความตามกฎหมายและหากต่อมาลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว เจ้าหนี้มีสิทธิยื่นคำขอต่อศาลให้ออกคำสั่งบังคับได้โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีใหม่

๔. กำหนดศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาและพิพากษาคดีในส่วนแพ่ง โดยในคดีที่โจทก์ได้รวมฟ้องคดีแพ่งเรียกเงินตามเช็คต่อศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาคดีอาญาตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับและศาลยังมิได้มีคำพิพากษา ให้ศาลที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีสั่งจำหน่ายคดีในส่วนที่เป็นคดีอาญา แต่ยังคงมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีในส่วนแพ่งนั้นต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งการกำหนดในลักษณะนี้จะรวมถึงอำนาจของศาลแขวงในการพิจารณาและพิพากษาคดีแพ่งเรียกเงินตามเช็คซึ่งมีมูลหนี้ หรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

๕. กำหนดมาตรการเร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปล่อยตัวผู้ต้องโทษจำคุกและผู้ที่อยู่ระหว่างการคุมประพฤติหรือการพักการลงโทษโดยเร็ว โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี คือ

๕.๑ ในกรณีของผู้ที่อยู่ระหว่างการต้องโทษจำคุก ให้กรมราชทัณฑ์ต้องปล่อยตัวทันทีภายในวันที่ กฎหมายมีผลใช้บังคับ โดยให้กรมราชทัณฑ์มีอำนาจปล่อยตัวผู้ต้องโทษทันทีโดยไม่ต้องขอศาลให้ออกหมายปล่อย

๕.๒ ในกรณีของผู้ที่อยู่ระหว่างการคุมประพฤติหรือการพักการลงโทษ กำหนดเป็นบทเร่งรัดให้ผู้ออกคำสั่งการคุมประพฤติหรือคำสั่งการพักการลงโทษจะต้องเพิกถอนคำสั่งการคุมประพฤติหรือคำสั่งการพักการลงโทษโดยเร็ว

๖. กำหนดวิธีการคำนวณโทษจำคุกในกรณีที่ผู้ต้องโทษจำคุกได้รับโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเกิดจากการใช้เชื้อ และความผิดตามกฎหมายอื่นซึ่งเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน โดยให้ถือว่าโทษที่ผู้ต้องโทษได้รับไปแล้วเป็นโทษสำหรับการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น และถ้าโทษที่ได้รับไปแล้วเท่ากับหรือเกินโทษที่ได้รับสำหรับการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น ให้ปล่อยตัวผู้ต้องโทษโดยทันที แต่ทั้งนี้ การปล่อยตัวผู้ต้องโทษในกรณีนี้กรมราชทัณฑ์จะต้องขอศาลให้ออกหมายปล่อย เพื่อให้มีการตรวจสอบว่าระยะเวลาในการจำคุกสำหรับความผิดอื่นนั้นเป็นไปตามกฎหมาย

๗. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำกับดูแลให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปโดยรวดเร็วตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้

๗. เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาในการจัดทำกฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ออกไปอีก ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญ

กระทรวงการคลังเสนอขยายระยะเวลาในการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรอง ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๖ ฉบับ และพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๔ ฉบับ (รวมกฎหมายลำดับรองที่เสนอมานี้ ๑๐ ฉบับ) โดยการออกกฎหมายลำดับรองจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ ประกอบมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ และ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ แต่เนื่องจากการดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ อยู่ระหว่างจัดทำร่างประกาศเพื่อเสนอคณะอนุกรรมการภายในธนาคารแห่งประเทศไทย และรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบด้านและเป็นระบบ เพื่อให้การออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนหรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตั้งสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทยไม่เป็นภาระแก่ภาคธุรกิจเกินสมควร โดยมีการคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชนผู้ใช้บริการตลอดจนภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐในการกำกับดูแลสถาบันการเงินอย่างครบถ้วน และในส่วนการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ อยู่ระหว่างพิจารณาหลักเกณฑ์และผลกระทบต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อไม่ให้เกิดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายแก่ภาคธุรกิจเกินสมควร และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและส่งเสริมระบบการชำระ

เงินของประเทศไทย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องขยายระยะเวลาการออกกฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ จำนวน ๖ ฉบับ และตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ จำนวน ๔ ฉบับ (รวมกฎหมายลำดับรองที่เสนอมานี้ ๑๐ ฉบับ) ออกไปอีก ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เพื่อให้การจัดทำกฎหมายลำดับรองมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถาบันการเงินและระบบการชำระเงินต่อไป

ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองที่มีผลใช้บังคับแล้วตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ จำนวน ๑๔๔ ฉบับ จากกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ ทั้งหมด จำนวน ๑๕๐ ฉบับ และกฎหมายลำดับรองที่มีผลใช้บังคับแล้วตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ จำนวน ๓๐ ฉบับ จากกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ ทั้งหมด จำนวน ๓๔ ฉบับ

๒๙. เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบขยายระยะเวลาในการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกไปอีก ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) เสนอ

สาระสำคัญ

คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอขยายระยะเวลาในการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรอง จำนวน ๓ ฉบับ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ ดังนั้น การออกกฎหมายลำดับรองจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ แต่เนื่องจากการดำเนินการออกกฎหมายลำดับรอง จำนวน ๓ ฉบับ ต้องใช้เวลาในการทบทวน ตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับและมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน รวมทั้งต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่อาจได้รับผลกระทบจากการต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น วิธีการจัดเก็บและการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอย่างรอบด้าน จึงไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จทันภายในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ได้ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอขยายระยะเวลาในการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรอง จำนวน ๓ ฉบับตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ออกไปอีก ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

สำหรับการดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองตามมาตรา ๒๓ (๑๕) และมาตรา ๒๕ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ นั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับ “ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน” เป็น “ค่าบริการการใช้สนามบิน” ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดเก็บรายได้

จากค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศได้จนกว่าจะมีการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้หารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ทั้งนี้ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองที่มีผลใช้บังคับแล้ว รวม ๑๗๑ ฉบับ จากกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ทั้งหมด รวม ๑๗๕ ฉบับ และปัจจุบันยังมีกฎหมายลำดับรองซึ่งอยู่ในขั้นตอนการจัดทำร่างกฎหมายอีก ๔ ฉบับ โดยแบ่งเป็น ๑) กฎหมายลำดับรองที่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ จำนวน ๓ ฉบับ (กฎหมายลำดับรองที่เสนอขยายระยะเวลาในครั้งนี้) และ ๒) กฎหมายลำดับรองที่มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น จำนวน ๑ ฉบับ

๓๓. เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๓) ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๖ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับต่อไป

สาระสำคัญ

รง. รายงานว่า

๑. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ จำนวน ๕๔ สาขาอาชีพ โดยพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างจากลักษณะการทำงาน การจ่ายค่าจ้างจริงในตลาดแรงงานความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง รวมทั้งสถานการณ์และสภาพข้อเท็จจริงในแต่ละสาขาอาชีพและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเสนอคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ แล้ว ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒* (ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธาน) ครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖ ได้มีมติกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือสรุปได้ ดังนี้

๑.๑ เห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๖ สาขาอาชีพ ๕๔ สาขา ดังนี้

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ	สาขาอาชีพ/สาขา	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓
สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์				
๑	ช่างเย็บ	๓๗๐	๔๖๐	๕๗๕
๒	ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	๔๗๐	๖๔๕	๘๒๕
๓	ช่างเครื่องเรือนไม้	๓๙๕	๗๔๕	๕๖๐
๔	ช่างบุครุภัณฑ์	๓๘๐	๔๖๐	๕๖๐
๕	ช่างสีเครื่องเรือน	๔๑๕	๕๑๐	-
๖	ช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)	๔๘๕	๕๗๕	๖๖๕
๗	ช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์	๔๖๐	๕๗๐	-
๘	ช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ)	๕๖๕	-	-
๙	ช่างเครื่องถม	๖๗๐	-	-

๑๐	พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	๓๗๕	๔๓๐	-
๑๑	พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	๔๒๕	๕๐๕	-
๑๒	พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	๓๙๐	๔๖๐	-
๑๓	ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	๔๐๐	๔๕๕	-
๑๔	พนักงานตัดวาดรองเท้า	๔๒๕	๔๗๐	-
๑๕	พนักงานอัดพื้นรองเท้า	๔๓๕	๔๗๕	-
๑๖	ช่างเย็บรองเท้า	๔๓๕	๔๘๐	-
๑๗	พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	๔๑๕	๔๖๐	-
สาขาอาชีพช่างเครื่องกล				
๑๘	ช่างสีรถยนต์	๔๗๐	๕๔๕	๖๓๐
๑๙	ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	๕๐๐	๕๘๕	๖๘๐
๒๐	ช่างซ่อมรถยนต์	๔๓๐	๕๔๕	๖๔๐
๒๑	ช่างบำรุงรักษารถยนต์	๔๐๐	๔๘๐	-
๒๒	ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	๔๓๐	๕๓๕	๖๒๕
๒๓	ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	๔๓๐	๕๓๐	๖๒๕
๒๔	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ไฟฟ้า	๔๖๐	-	-
๒๕	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ใช้เครื่องยนต์	๔๖๐	-	-
๒๖	ช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์	๔๔๕	-	-
๒๗	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	๔๔๕	-	-
สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง				
๒๘	ช่างไม้ก่อสร้าง	๔๔๕	๕๙๕	๖๘๕
๒๙	ช่างก่ออิฐ	๔๑๐	๕๓๐	๖๔๕
๓๐	ช่างฉาบปูน	๔๕๕	๕๖๕	๖๗๕
๓๑	ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	๔๓๕	๕๔๕	๖๕๐
๓๒	ช่างหินขัด	๔๗๐	-	-
๓๓	ช่างฉาบยิปซัม	๔๗๐	-	-
๓๔	ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	๔๗๐	๕๙๐	๖๘๕
๓๕	ช่างติดตั้งยิปซัม	๔๘๕	๕๙๕	-
๓๖	ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์	๖๙๐	-	-
๓๗	ช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น	๔๘๕	๕๘๐	๖๘๕
๓๘	ช่างสีอาคาร	๕๐๐	๖๔๐	-
๓๙	ช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา	๕๑๐	๖๒๕	-
สาขาอาชีพภาคบริการ				
๔๐	นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	๔๙๕	๖๒๐	-
๔๑	ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน	๔๓๐	๕๔๐	-
๔๒	ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	๔๑๕	๕๓๕	-
๔๓	ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	๔๐๐	๕๐๕	-
๔๔	ผู้ประกอบการอาหารไทย	๔๗๐	๖๐๕	-
๔๕	การดูแลผู้สูงอายุ	๕๓๕	-	-

สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์				
๔๖	ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	๔๗๐	๕๙๕	๖๙๕
๔๗	ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	๔๗๐	๕๗๐	๖๗๕
๔๘	ช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์	๔๘๕	-	-
สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม				
๔๙	ช่างเชื่อมแม่เหล็ก	๔๗๐	๕๗๕	๖๗๕
๕๐	ช่างเชื่อมทิก	๕๔๐	๖๘๕	๘๕๕
๕๑	ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ	๕๐๐	๖๑๐	๖๘๕
๕๒	ผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก-แม็กด้วยหุ่นยนต์	๕๖๐	-	-
๕๓	ช่างเทคนิคการทออิเล็กทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม	๕๘๕	๖๖๐	๗๕๕
๕๔	ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๗๐	๕๖๕	-

หมายเหตุ : มาตรฐานฝีมือแรงงาน คือ ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยแบ่งเกณฑ์วัดระดับฝีมือแรงงานเป็น ๓ ระดับ และจะมีรายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานฝีมือแรงงานที่แตกต่างกันในแต่ละสาขา ซึ่งผู้ที่ผ่านการทดสอบจะได้รับใบรับรองผ่านการทดสอบของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๑.๒ เห็นชอบวันที่ประกาศอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมีผลใช้บังคับคือ เก้าสิบวัน หลังจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๑.๓ เห็นชอบให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๙-๑๒) โดยให้รวบรวมอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือดังกล่าวไว้ในประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๓) เพียงฉบับเดียว (รวม ๑๒๙ สาขา) เพื่อให้มีความเหมาะสม และสะดวกต่อการถือปฏิบัติต่อไป

* คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ คือ คณะกรรมการชุดปัจจุบัน โดยคณะกรรมการค่าจ้างแต่ละชุดจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งวาระละ ๒ ปี

๓๕. เรื่อง รายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้เสนอต่อรัฐสภาต่อไป

ทั้งนี้ กค. เสนอว่า โดยที่พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๔ บัญญัติให้ กค. จัดทำรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุด เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เสนอรายงานดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ (ภายในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) และเสนอต่อรัฐสภาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ (ภายในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๖) ซึ่ง กค. ได้จัดทำรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ ตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว จึงได้เสนอรายงานฯ มาเพื่อดำเนินการ

สาระสำคัญของรายงานฯ

๑. รายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีรายละเอียดประกอบด้วย รายงานสรุปรายรับประเภทรายได้แผ่นดิน (รายได้จากภาษีอากร รายได้จากการขายสิ่งของและบริการ และรายได้จากรัฐพาณิชย์) รายงานสรุปรายรับประเภทเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ และรายงานสรุปรายจ่ายตามงบประมาณ จำแนกประเภทงบรายจ่าย (รายจ่ายกระทรวง รายจ่ายงบกลาง รายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ รายจ่ายบูรณาการ รายจ่ายงบบุคลากร รายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน และรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ) และรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณ (บทวิเคราะห์) เพื่อรายงานผลการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีของรัฐบาล โดย กค. ได้ประมวลข้อมูลการรับจ่ายเงินจากรายงานในระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS: Financial Analytics) ในระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) และข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐบันทึกเข้ามาในระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒. สาระสำคัญของผลการดำเนินงานรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปี สิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๖) สรุปได้ดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	งบประมาณ (๑)	รับจริง - จ่ายจริง (๒)	เงินกันไว้เบิก เหลือในปี (๓)	รวมรับจริง – จ่ายจริง และเงินกันฯ (๔) = (๒) + (๓)	สูง (ต่ำ) กว่างบประมาณ (๕) = (๔) – (๑)
๑. รายรับ					
๑.๑ รายได้แผ่นดิน	๒,๔๙๐,๐๐๐.๐๐	๒,๖๕๐,๗๙๖.๓๓	-	๒,๖๕๐,๗๙๖.๓๓	๑๖๐,๗๙๖.๓๓
๑.๒ เงินกู้เพื่อชดเชยการขาด ดุลงบประมาณ	๖๙๕,๐๐๐.๐๐	๖๓๒,๖๑๒.๓๙	-	๖๓๒,๖๑๒.๓๙	(๖๒,๓๘๗.๖๑)
รวม (ก)	๓,๑๘๕,๐๐๐.๐๐	๓,๒๘๓,๔๐๘.๗๒	-	๓,๒๘๓,๔๐๘.๗๒	๙๘,๔๐๘.๗๒
๒. รายจ่าย					
๒.๑ รายจ่ายตามงบประมาณ	๓,๑๑๕,๓๖๙.๖๓	๒,๙๔๓,๘๗๘.๘๙	๑๖๐,๑๓๐.๗๕	๓,๑๐๔,๐๐๙.๖๔	(๑๑,๓๕๙.๙๙)
๒.๒ รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้	๖๙,๖๓๐.๓๗	๖๙,๖๓๐.๓๗	-	๖๙,๖๓๐.๓๗	-
รวม (ข)	๓,๑๘๕,๐๐๐.๐๐	๓,๐๑๓,๕๐๙.๒๖	๑๖๐,๑๓๐.๗๕	๓,๑๗๓,๖๔๐.๐๑	(๑๑,๓๕๙.๙๙)
๓. รายจ่ายจากเงินกันไว้เบิก เหลือในปี (งบประมาณปี ๖๕)					
๑๙๐,๔๕๓.๒๖	๑๗๓,๙๐๑.๓๓	-	๑๗๓,๙๐๑.๓๓	(๑๖,๕๕๑.๙๓)	
รวม (ค)	๑๙๐,๔๕๓.๒๖	๑๗๓,๙๐๑.๓๓	-	๑๗๓,๙๐๑.๓๓	(๑๖,๕๕๑.๙๓)
๔. รายจ่ายตามกฎหมายว่า ด้วยเงินคงคลัง					
๘๓,๘๑๔.๑๐	๘๓,๘๑๔.๑๐	-	๘๓,๘๑๔.๑๐	๘๓,๘๑๔.๑๐	
รวม (ง)		๘๓,๘๑๔.๑๐	-	๘๓,๘๑๔.๑๐	๘๓,๘๑๔.๑๐

รวมรายจ่ายทั้งสิ้น (จ) = [(ข) + (ค) + (ง)]	๓,๓๗๕,๔๕๓.๒๖	๓,๒๗๑,๒๒๔.๖๙	๑๖๐,๑๓๐.๗๕	๓,๔๓๑,๓๕๕.๔๔	๕๕,๙๐๒.๑๘
๕. ดุลของงบประมาณ ประจำปี ๕.๑ รายได้แผ่นดินสูง (ต่ำ) กว่า รายจ่ายตามงบประมาณ [(๑.๑ - (ข))] ๕.๒ รายรับสูง (ต่ำ) กว่า รายจ่ายตามงบประมาณ [(๑.๑ - (ข))]	(๖๙๕,๐๐๐.๐๐)	(๓๖๒,๗๑๒.๙๓)	(๑๖๐,๑๓๐.๗๕)	(๕๒๒,๘๔๓.๖๘)	๑๗๒,๑๕๖.๓๒
๖. ดุลการรับ - จ่ายเงิน รายรับสูง (ต่ำ) กว่ารายจ่าย ทั้งสิ้น (ก) - (จ)	(๑๙๐,๔๕๓.๒๖)	๑๒๘,๘๔๙.๐๓	(๑๖๐,๑๓๐.๗๕)	(๑๔๗,๙๔๖.๗๓)	๔๒,๕๐๖.๕๓

หมายเหตุ : ๑) เรียกข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒) รายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ได้แก่ งบกลาง จำนวน ๕๗,๔๒๕.๗๑ ล้านบาท งบบุคลากร จำนวน ๑๗,๔๙๐.๓๙ ล้านบาท และงบชำระหนี้ จำนวน ๘,๘๙๘.๐๐ ล้านบาท รวมทั้งสิ้นจำนวน ๘๓,๘๑๔.๑๐ ล้านบาท

๒.๑ รายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

(๑) รายรับของรัฐบาลแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ รายรับจากรายได้แผ่นดิน และรายรับจากเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ โดยรัฐบาลได้ประมาณการรายรับรวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๑๘๕,๐๐๐.๐๐ ล้านบาท รายรับที่รัฐบาลได้รับรวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๒๘๓,๔๐๘.๗๒ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ จำนวน ๙๘,๔๐๘.๗๒ ล้านบาท ประกอบด้วย

(๑.๑) รายได้แผ่นดิน มีการประมาณการรายได้ จำนวน ๒,๔๙๐,๐๐๐.๐๐ ล้านบาท และมีการรับรายได้แผ่นดินรวมทั้งสิ้น จำนวน ๒,๖๕๐,๗๙๖.๓๓ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ จำนวน ๑๖๐,๗๙๖.๓๓ ล้านบาท

(๑.๒) เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ มีการประมาณการวงเงิน กู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๖๙๕,๐๐๐.๐๐ ล้านบาท และมีการรับเงินกู้รวมทั้งสิ้น จำนวน ๖๓๒,๖๑๒.๓๙ ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ จำนวน ๖๒,๓๘๗.๖๑ ล้านบาท

(๒) รายจ่ายตามงบประมาณของรัฐบาล ประกอบด้วย รายจ่ายตามงบประมาณ และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ โดยรัฐบาลได้ประมาณการรายจ่ายตามงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๑๘๕,๐๐๐.๐๐ ล้านบาท รายจ่ายตามงบประมาณของรัฐบาลมีการใช้จ่าย รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๑๗๓,๖๔๐.๐๑ ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ จำนวน ๑๑,๓๕๙.๙๙ ล้านบาท ประกอบด้วย

(๒.๑) รายจ่ายตามงบประมาณ มีการประมาณการรายจ่ายตาม งบประมาณ จำนวน ๓,๑๑๕,๓๖๙.๖๓ ล้านบาท และมีรายจ่ายจากเงินงบประมาณ จำนวน ๒,๙๔๓,๘๗๘.๘๙ ล้านบาท และเงินกู้ไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน ๑๖๐,๑๓๐.๗๕ ล้านบาท รวมรายจ่ายตามเงินงบประมาณและ

เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๑๐๔,๐๐๙.๖๔ ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ จำนวน ๑๑,๓๕๙.๙๙ ล้านบาท

(๒.๒) รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ มีการประมาณการรายจ่าย ชำระคืนต้นเงินกู้ จำนวน ๖๙,๖๓๐.๓๗ ล้านบาท มีรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้เท่ากับประมาณการ จำนวน ๖๙,๖๓๐.๓๗ ล้านบาท

๒.๒ รายจ่ายจากเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (เงินงบประมาณปีก่อน) รัฐบาลมีเงินกันไว้เบิก เหลื่อมปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๙๐,๔๕๓.๒๖ ล้านบาท มีรายจ่ายจากเงิน กันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน ๑๗๓,๙๐๑.๓๓ ล้านบาท ต่ำกว่าเงินที่กันไว้ จำนวน ๑๖,๕๕๑.๙๓ ล้านบาท

๒.๓ รายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๘๓,๘๑๔.๑๐ ล้านบาท เป็นการจ่ายเงินคงคลังตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ (๑) รายการจ่ายที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ แต่เงินที่ตั้งไว้มีจำนวนไม่พอจ่าย และพฤติกรรมเกิดขึ้นให้มีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

๒.๔ ดุลการรับ - จ่ายเงิน เมื่อเปรียบเทียบรายรับที่รัฐบาลได้รับ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๒๘๓,๔๐๘.๗๒ ล้านบาท กับรายจ่ายที่รัฐบาลมีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๒๗๑,๒๒๔.๖๙ ล้านบาท (ประกอบด้วย รายจ่ายตามงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ รายจ่ายจากเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (เงินงบประมาณปีก่อน) และรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง) จึงทำให้รายรับสูงกว่ารายจ่ายทั้งสิ้น จำนวน ๑๒,๑๘๔.๐๓ ล้านบาท

๒.๕ ผลการวิเคราะห์และข้อสังเกต

(๑) ผลการวิเคราะห์

(๑.๑) ด้านรายรับ ประเภทรายได้แผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีการจัดเก็บและนำส่งได้สูงกว่าประมาณการ จำนวน ๑๖๐,๗๙๖.๓๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๖ เนื่องจากรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้มีรายได้ที่สามารถตอบสนองความต้องการใช้จ่ายตามยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัล และการบริหารงานยุคใหม่มาประยุกต์ใช้ในการจัดเก็บภาษี ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพการคลังของไทยให้ยั่งยืน โดย กค. ได้วางแผนการบริหารจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล เพื่อให้การจัดเก็บรายได้เป็นไปตามที่ประมาณการไว้ โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้เป็นหลัก ซึ่งที่ผ่านมาหน่วยงานจัดเก็บรายได้ ในสังกัด กค. ได้มีการพัฒนาระบบต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บรายได้อย่างต่อเนื่อง มีการใช้ เทคโนโลยีในการติดตามและตรวจสอบการจัดเก็บภาษี ช่วยในการขยายฐานภาษี

(๑.๒) ด้านรายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีการใช้จ่ายงบประมาณรวมทั้งสิ้น จำนวน ๓,๑๗๓,๖๔๐.๐๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๖๔ ของวงเงินงบประมาณ เนื่องจากมีการติดตามเร่งรัดการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยกรมบัญชีกลางและสำนักงานคลังจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด เร่งรัดและสนับสนุนการดำเนินงาน พร้อมทั้งให้คำแนะนำหน่วยรับงบประมาณทุกแห่ง ให้สามารถดำเนินการเบิกจ่ายได้ตามแผนการใช้จ่ายเงิน เพื่อให้เม็ดเงินงบประมาณมีส่วนในการผลักดันการกระตุ้นเศรษฐกิจ

(๒) ข้อสังเกต

(๒.๑) ด้านรายรับ ประเภทรายได้แผ่นดิน นอกเหนือจากการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการผลิต ภาคการเกษตร ภาคการท่องเที่ยว ภาคการแพทย์ และภาคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยนำนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวให้เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการที่สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง เพื่อการยกระดับสู่การให้บริการบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง จะส่งผลให้รัฐบาลมีรายได้ที่สามารถตอบสนองความต้องการใช้จ่ายตามยุทธศาสตร์ของประเทศและมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน

(๒.๒) ด้านรายจ่าย นอกเหนือจากการกำหนดมาตรการการคลังด้านการใช้จ่ายภาครัฐในการติดตามเร่งรัดเบิกจ่ายเงินงบประมาณและเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี เพื่อให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด รัฐบาลควรยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและทันต่อสถานการณ์ รวมถึงการพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะ ทันสมัย คล่องตัว และเป็นปัจจัยผลักดันการขับเคลื่อนในภาคธุรกิจ

๓๖. เรื่อง การป้องกันและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

คณะรัฐมนตรีรับทราบเรื่อง การป้องกันและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเสนอ ดังนี้

สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้ดำเนินการจัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์จากกรณีข้อมูลส่วนบุคคลรั่วไหลและมีการซื้อ-ขายในเว็บไซต์หรือแพลตฟอร์มต่าง ๆ โดยมี นายประเสริฐ จันทรรวงทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธาน ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พร้อมด้วย พลตำรวจโท วรวัฒน์ วัฒนนครบัญชา ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี นายศิวรักษ์ ศิวโมกษธรรม เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์ รองอธิบดีกรมการปกครอง ผู้แทนจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เข้าร่วมหารือกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาการซื้อ - ขายข้อมูลส่วนบุคคลทางออนไลน์ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สาเหตุและช่องทางการเกิดข้อมูลรั่วไหล

๑. หน่วยงานภาครัฐขาดระบบเฝ้าระวังและตรวจสอบ และความเอาใจใส่และละเลย กระบวนการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลทำให้เกิดการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลส่วนบุคคลรั่วไหล (Personal Data Breach) ปรากฏหรือเปิดเผยต่อสาธารณะโดยไม่จำเป็น และไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล

๒. เจ้าหน้าที่ภาครัฐและหน่วยงานไม่ได้จัดให้มีระบบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลที่ดีพอทั้งจากการนำข้อมูลไปเก็บอยู่ใน Data Center ของบริษัทเอกชน หรือไม่จัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเพียงพอให้แก่ระบบคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ (Computer Server) ขาดการตรวจสอบเฝ้าระวังที่ดีพอ ทำให้มีช่องโหว่ในระบบ เป็นความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคล การโจมตีหรือบุกรุกจาก Hacker ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาตและนำข้อมูลออกไปเผยแพร่ ซึ่งพบได้บ่อยจากหน่วยงานที่ไม่มีหรือขาดระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยเพียงพอ ขาดการตรวจจับ เฝ้าระวังการบุกรุกเข้าถึงระบบจากภายนอก การตั้งค่าระบบที่ผิดพลาด เป็นต้น

๓. เจ้าหน้าที่ภาครัฐและหน่วยงานขาดการสร้างความรู้ความตระหนักรู้ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การสื่อสารให้บุคลากร พนักงาน หรือลูกจ้างในองค์กรเห็นถึงความสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในการทำงานโดยขาดความระมัดระวัง ส่งผลให้เกิดโทษต่อหน่วยงานและส่วนตัวอย่างไร การสร้างเสริมความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากร พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการป้องกันความผิดพลาดที่เกิดจากบุคคล (human error) ในการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในการทำงานขององค์กร

ที่ประชุมเห็นชอบแนวทางร่วมกันกำหนดมาตรการป้องกันและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข ดังนี้

ระยะเร่งด่วน ๓๐ วัน

๑. ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตรวจสอบข้อมูลที่เปิดเผยแพร่ต่อสาธารณะ จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล (PDPC Eagle Eye) และเร่งตรวจสอบค้นหา เฝ้าระวัง การรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลว่าเกิดขึ้นจากหน่วยงานใด หรือช่องทางใด และเมื่อพบข้อบกพร่องของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ เร่งประสานแจ้งเตือนการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลแก่หน่วยงานนั้น เพื่อระงับยับยั้งไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นโดยเร็ว จากการเฝ้าระวังตรวจสอบที่ผ่านมา (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๙ - ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) มีผลจากการเร่งตรวจสอบ ดังนี้

- ดำเนินการตรวจสอบแล้ว จำนวน ๓,๑๑๙ หน่วยงาน (ภาครัฐ/ภาคเอกชน)
- ตรวจพบข้อมูลรั่วไหล/แจ้งเตือนหน่วยงาน จำนวน ๑,๑๕๘ เรื่อง
- หน่วยงานแก้ไขแล้ว จำนวน ๗๘๑ เรื่อง
- พบกรณีซื้อ - ขายข้อมูลส่วนบุคคล ๓ เรื่อง ซึ่งอยู่ระหว่างสืบสวนดำเนินคดีร่วมกับ

กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.)

ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน ศูนย์ PDPC Eagle Eye มีเป้าหมายตรวจสอบ ให้ครบ ๙,๐๐๐ หน่วยงาน

๒. ให้สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติดำเนินการตรวจสอบ เฝ้าระวัง และวิเคราะห์ความเสี่ยงของพฤติกรรมหรือช่องโหว่ต่าง ๆ ที่อาจทำให้เกิดข้อมูลรั่วไหลของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐที่เป็นหน่วยงานในลักษณะหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ

ทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure: CII) ทั้ง ๗ ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงภาครัฐ ด้านบริการภาครัฐที่สำคัญ ด้านการเงินการธนาคาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม ด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์ ด้านพลังงานและสาธารณูปโภค และด้านสาธารณสุข ซึ่งปัจจุบันมีหน่วยงาน CII จำนวน ๕๔ หน่วยงาน หากพบข้อบกพร่องของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบ หรือข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ เร่งประสานแจ้งเตือนช่องโหว่หรือการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลแก่หน่วยงานนั้น เพื่อระงับยับยั้งไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นโดยเร็ว จากการเฝ้าระวังตรวจสอบที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติตรวจพบการโจมตีไซเบอร์เกี่ยวกับข้อมูลรั่วไหล (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๙ - ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) ดังนี้

๑. การตรวจสอบช่องโหว่ จำนวน ๙๑ หน่วยงาน ซึ่ง สกมช. พบว่าทั้ง ๙๑ หน่วยงาน มีความเสี่ยง โดยมีความเสี่ยงระดับสูง จำนวน ๒๑ หน่วยงาน และ สกมช. ได้แจ้งแก้ไขทั้ง ๙๑ หน่วยงานแล้ว

๒. การตรวจพบการโจมตีทางไซเบอร์ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน ๑๑ เหตุการณ์ โดยแบ่งเป็น

- กรณีข้อมูลรั่วไหล (Data Leak) ส่ง สคส. เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย จำนวน ๘ เหตุการณ์

- กรณีข้อมูลถูกละเมิดหรือถูกโจมตี (Data Breach) ส่ง บช.สอท. สืบสวนดำเนินคดี จำนวน ๓ เหตุการณ์

๓. ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมโรงแรมไทย รวมถึงเครือข่ายภาคสื่อมวลชนสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การป้องกันความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นหากไม่ปฏิบัติตามระเบียบขั้นตอนการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงาน ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity Awareness Training) เช่น การป้องกันการบุกรุกจากบุคคลภายนอก การตั้งค่าระบบอย่างปลอดภัย และการบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ในวันที่ ๑๖ พ.ย. ๖๖ ได้มีการจัดอบรม DPO (Data Protection Officer) สำหรับหน่วยงานรัฐ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลจำนวนมาก จำนวน ๘๕ หน่วยงาน เพื่อกำชับให้ดูแลข้อมูลส่วนบุคคลอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และให้ความรู้ตลอดจนแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง

๔. ให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเร่งรัดมาตรการปิดกั้นกรณีการซื้อ - ขายข้อมูลส่วนบุคคลที่ผิดกฎหมาย และสืบสวนดำเนินคดี ตลอดจนจับกุมผู้กระทำความผิดโดยเร็ว

ระยะ ๖ เดือน

เพื่อป้องกันและลดปัญหาการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลจากการที่หน่วยงานภาครัฐส่งข้อมูลแก่หน่วยงานภายนอก หรือขาดบุคลากรในการกำกับดูแลงานด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงาน เห็นควรส่งเสริมการใช้งานระบบคลาวด์กลางภาครัฐที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นระบบที่มีความมั่นคงปลอดภัยตามหลักวิชาการสากล สามารถรองรับการใช้งานของบุคลากรของหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย ไม่เกิดการโจรกรรมหรือการรั่วไหลของข้อมูล

ระยะ ๑๒ เดือน

ประเมินและปรับปรุง พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถบังคับใช้กฎหมายให้ทันสมัย
ต่อบริบทของสังคมและพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบและป้องกันอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่ดียิ่งขึ้น